

SCENARIUSZ 10 z 10

W KRÓLESTWIE UCZUĆ

SATYSFAKCJA

Urodziny Królestwa Uczuć

KARTA SCENARIUSZA

Zapis do dziennika

CEL ZAJĘĆ

Podsumowanie wiedzy o uczuciach i sposobach ich wyrażania

AKTYWNOŚCI

- Znów jesteśmy wszyscy razem – ćwiczenie okazywania radości.
- Parada po Królestwie Uczuć – przypomnienie i podsumowanie omawianych uczuć.
- Świątujemy urodziny Królestwa Uczuć – wybrane przez grupę aktywności.
- Uroczyste rozdanie kluczy do Królestwa Uczuć – podsumowanie cyklu zajęć.

REALIZOWANE PUNKTY PODSTAWY PROGRAMOWEJ WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO

III.4, III.5, III.6, III.7

Co się dzieje w tym epizodzie?

Nadszedł długo wyczekiwany dzień urodzin Królestwa. Na szczęście królowa z psem zdążyła już wrócić. Wszyscy mieszkańcy ruszają na paradę, której trasa wiedzie przez Królestwo Uczuć, odwiedzają po kolei oznaczone okoliczne szczyty – Góry Onieśmienia, Radości, Mocy, Smutku, Tęsknoty i Złości. Następnie uroczystość przebiega według wcześniej ustalonego porządku – to czas na realizację wymyślonych i przygotowanych przez dzieci oraz nauczyciela atrakcji. Na koniec obchodów każdy mieszkaniec otrzymuje od pary królewskiej klucz do Królestwa Uczuć, wraz z podziękowaniem za współtworzenie Królestwa oraz gratulacjami za wytrwałość w zdobywaniu kolejnych umiejętności w trakcie przeżywania przygód.

Przygotowanie do zajęć

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

- szablon klucza do Królestwa Uczuć
- kufer
- Karty Mieszkańców Królestwa Uczuć
- potrzebne do realizacji zaplanowanych atrakcji

Przygotowanie scenerii i rekwizytów

Przygotuj dla każdego dziecka klucz do Królestwa Uczuć i umieść wszystkie klucze w kufrze pary królewskiej. Przyczep do planszy scenerii postaci królowej i psa. Zaaranżuj salę zajęć tak, żeby możliwa była realizacja zaplanowanych aktywności.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

I ZNÓW JESTEŚMY WSZYSCY RAZEM – ĆWICZENIE OKAZYWANIA RADOŚCI

Poproś dzieci, żeby usiadły w półkolu przed planszą scenerii. Rozdaj im postaci mieszkańców i zapytaj, czy zauważyły jakieś zmiany. Gdy dzieci dostrzegą powrót królowej i psa, zachęć je, żeby się z nimi radośnie przywitały. Następnie animując postaci pary królewskiej, przywitaj zebranych:

Witamy bardzo serdecznie wszystkich mieszkańców Królestwa Uczuć. Uroczyste ogłaszamy rozpoczęcie wspaniałego święta urodzin Królestwa Uczuć.

W imieniu królowej powiedz:

Jestem taka szczęśliwa, że mogę już być z wami. Tak wspaniale wszystko przygotowaliście. Szkoda, że nie mogłam wspólnie z wami pracować. Miałam tyle pomysłów, które będą musiały poczekać na inną okazję.

W imieniu króla dodaj:

A ja jestem dumny z mieszkańców, że tak dobrze sobie poradzili i zdążyli na czas. Myślę, że wszyscy możemy czuć satysfakcję ze wspaniale wykonanej pracy. Życzę wam udanej zabawy.

I PARADA PO KRÓLESTWIE UCZUĆ – PRZYPOMNIENIE I PODSUMOWANIE OMAWIANYCH UCZUĆ

Animując postać królowej, zachęć dzieci do aktywności:

Drodzy mieszkańcy, długo mnie tu nie było, nasz pies także dawno nie spacerował po Królestwie. Chciałabym więc zaprosić was na paradę po Królestwie Uczuć. Obejdziemy nasze Królestwo i pokażecie mi, o jakich uczuciach rozmawialiście, kiedy mnie z wami nie było.

Poproś dzieci, aby wstały i ustawiły się w parach w korowód. A następnie stań na czele parady i rozpocznij opowiadanie, które dzieci powinny animować, wykonując czynności, o których mowa.

Patrzmy na Królestwo Uczuć. Rozglądamy się wokół siebie – na prawo, na lewo, do tyłu – patrzmy, co widać przed nami. Witamy się z innymi mieszkańcami, którzy stoją w pobliżu. Kłaniamy się królowej i królowi. Podbiegamy dwa kroki dalej i głoszcimy królewskiego psa. Co za radość, że jest już z nami! Że jest już zdrowy! Idziemy dalej. Maszerujemy, maszerujemy.

Najpierw wejdziemy na chwilę na Górę Onieśmienia. Zwalniamy kroku, bo czujemy się jakoś tak nieswojo. Choć już tu byliśmy, brak nam nieco pewności siebie. W końcu nie wiemy, co nas tam czeka, może od czasu naszej ostatniej wycieczki coś się tu zmieniło. A jeśli coś nas tam zaskoczy? Opuścmy głowę, nie mając śmiałości patrzeć w górę. Zerkamy tylko i sprawdzamy, czy już jesteśmy bliżej szczytu. Tak! Ufff. Widzimy chorągiew onieśmienia. Więc daliśmy radę! Mimo tego, że trochę się obawialiśmy, weszliśmy na sam szczyt! Od razu czujemy się pewniej, podnosimy głowę, prostujemy się i bierzemy głębszy oddech. Możemy być z siebie zadowoleni, przezwyciężyliśmy nasze onieśmienie, góra zdobyta!

”

Czujemy, jak lżej nam się idzie, głowy trzymamy wysoko, podnosimy wysoko brody, nasze usta są coraz bardziej uśmiechnięte, w końcu wspinamy się właśnie na Górę Radości. Czujemy, jak w naszych ciałach jest coraz więcej energii, aż podnosimy ręce i machamy radośnie, może zobaczą nas w sąsiednim królestwie. Weszliśmy już na szczyt Góry Radości. Chwilkę odpoczywamy, rozluźniamy ręce, rozluźniamy nogi i szykujemy się do dalszej drogi. Gotowi, więc ruszamy dziarsko, zbiegamy na dół z góry, kolana podciągamy wysoko i biegniemy dalej. [Uwaga: Następny akapit opowieści dotyczy tylko grup, które zrealizowały aktywności z epizodu 5.]

Zobaczcie, nawet nie spostrzeżliśmy, że już jesteśmy na Górze Mocy! To jest czas na pozowanie do zdjęć. Pokażcie, jak wyglądacie, kiedy czujecie się silni. Jakie to uczucie? Schodzimy już z Góry Mocy i uwaga, patrzymy pod nogi, bo przecież na tym zboczu góry położyliśmy kamienie, w które byliśmy zakłęci. Przeskakujemy przez kamienie. Uważajcie, żeby się nie przewrócić.

Słyszycie już w oddali szmer płynącej wody? Słuchajcie uważnie, jest coraz mocniejszy. Szzzzzzzzzz. Pamiętajcie, co się znajduje w tej części Królestwa? Tak, to rzeka ... (podaj nazwę rzeki ustaloną przez grupę). Czujecie, jak opadają nam kąciki ust i twarz robi się smutna? Opuszczamy ręce i powoli idziemy dalej. Nie jest przyjemnie iść przez Górę Smutku, ale w końcu ją przejdziemy. Musimy dać sobie trochę czasu i cierpliwości. Jeśli będzie wam łatwiej w tej wspinaczce, możecie wesprzeć się na drugiej osobie, jeśli wam na to pozwoli. Może zatrzymacie się na chwilę, żeby się przytulić albo uściskać. Nie spieszcie się. Spójrzcie na prawo, tam hen daleko jest inne królestwo, w którym leczony był królewski pies. Pamiętajcie, jak za nim tęskniliśmy? Spoglądaliśmy w tamtą stronę i czekaliśmy, aż wróci już zdrowy razem z królową. Idziemy dalej przez nasze Królestwo.

Uwaga! Przed nami zwalone drzewo blokuje nam przejście! Co teraz? Przypominacie sobie, jak połamane przez burzę drzewa uniemożliwiły powrót królowej i psu? Ale byliśmy wtedy zdenerwowani! Aż nas piekły policzki. I tak oto właśnie weszliśmy na Górę Złości. Czujecie, jak naprężają się nasze ciała? Aż się trzęsiemy z tej złości. Przypomnijmy sobie wierszyk, który pomagał.

Wierszyk 1.

Kiedy dużą złość czuję, (napręż ciało, skul się, zaciskaj pięści i usta)
to cały/cała się w środku gotuję. (zatrzęś się)
Mam ochotę coś stłuc, (przyciągnij zaciśnięte pięści do klatki piersiowej jak bokser)
ale chcieć to nie móc. (rozluźnij ręce, pokiwaj palcem na znak, że nie można, i pokręć głową)
Oddycham wtedy głęboko (weź głęboki wdech)
i mam na siebie oko. (pokiwaj głową i pokaż gestem, że to dobry pomysł)

Wierszyk 2.

Kiedy trzęsie mną duża złość (zatrzęś się)
mam ochotę dać komuś w kość. (udaj, że szykujesz się do wymierzenia ciosu boksiniejszego)
Lecz choć wściekłość czuję, (napręż ciało, zaciśnij usta i pięści)
to nad sobą panuję. (pokręć przecząco głową i się rozluźnij)

Ufff, czujecie, jak nasze ciała się rozluźniły? Co za ulga! Teraz już możemy coś więcej zrobić. Wróciliśmy na plac zamkowy. Możemy odpocząć i zacząć zabawę urodzinową Królestwa!

”

ŚWIĘTUJEMY URODZINY KRÓLESTWA UCZUĆ – WYBRANE PRZEZ GRUPĘ AKTYWNOŚCI

Oprócz atrakcji, które wspólnie przygotowaliście, możecie również:

- zagrać w Memory Królestwa Uczuć;
- pobawić się w lustro uczuć – dzieci dobierają się w pary i stają twarzami do siebie na odległość wyciągniętej ręki. Na zmianę raz jedna, raz druga osoba pokazuje jakieś uczucie, o którym była mowa (radość, smutek, zawstydzenie, tęsknotę, złość, poczucie mocy), a koleżanka lub kolega z pary odzwierciedla je tak, jakby odbijało się w lustrze, a następnie pokazuje własny sposób przeżywania tego uczucia. Po rundzie zwykłego lustra rozpoczyna się druga runda – pomocne lustro. Tym razem jedno dziecko pokazuje jakieś uczucie, a drugie odpowiada na nie empatycznie, stosując sposoby omawiane na zajęciach poświęconych temu uczuciu. Zwracaj uwagę na przebieg zabawy i w razie konieczności zaproponuj dzieciom inne sposoby reagowania;
- odczytywać uczucia ze sposobu mówienia – chętne dzieci zgłaszają się do zabawy i po kolei przed całą grupą wypowiadają różne neutralne znaczeniowo wyrażenia lub słowa w taki sposób, żeby wyrazić uczucie, którego nazwę wyszepeczesz im do ucha. Grupa zgaduje, o jakie uczucie chodzi;
- wykonać mruzcando Królestwa Uczuć – dzieci siadają w kręgu i mają za zadanie przez całe ćwiczenie mruzczeć, zmieniając sposób wydawania dźwięku tak, aby odzwierciedlał uczucie, którego nazwę wypowiesz. Na przykład mruczymy ciuchutko, jak byśmy byli smutni, mruczymy z radością, nasze mruczenie staje się prawie śpiewem, mruczymy w złości, nasze mruczenie brzmi prawie jak warczenie psa, czujemy tęsknotę i mruczymy tęsknie za naszą ulubioną przytulanką, czujemy przyływ mocy i wyrażamy całą naszą moc i energię, głośno mrucząc.

UROCZYSTE ROZDANIE KLUCZY DO KRÓLESTWA UCZUĆ – PODSUMOWANIE CYKLU ZAJĘĆ

Po zakończeniu zaplanowanych atrakcji, animując parę królewską, zaprosz mieszkańców na plac przed zamkiem i powiedz:

Z całego serca dziękujemy wam za stworzenie tak wspaniałego Królestwa Uczuć. To dzięki waszemu wysiłkowi włożonemu w rozpoznawanie, nazywanie i wyrażanie różnych uczuć Królestwo jest teraz tak bogate i ma świadomych swoich uczuć mieszkańców, a góry wokół niego mają nazwy, które świadczą o waszych przeżyciach. Na znak, że jesteście pełnoprawnymi mieszkańcami Królestwa Uczuć, chcemy wam teraz wręczyć klucze do Królestwa Uczuć. Każdy będzie miał swój klucz i będzie mógł tu wchodzić, kiedy tylko będzie miał na to ochotę.

Animując postaci pary królewskiej, rozdaj dzieciom klucze i każdemu uściśnij dłoń, gratulując współtworzenia tego Królestwa i odwagi potrzebnej do podzielenia się swoimi doświadczeniami, aby Królestwo było tak bogate.

Po rozdaniu kluczy para królewska zachęca dzieci, aby zaprezentowały swoje Karty Mieszkańca i porozmawiały między sobą, czy z którejś odznaki są szczególnie dumne, jakie przygody przeżyte w Królestwie Uczuć najlepiej zapamiętały.

Po zajęciach – informacja dla rodziców i opiekunów

Po zakończeniu realizacji epizodu przekaz rodzicom lub opiekunom dzieci przygotowaną specjalnie dla nich informację, która umożliwi im kontynuację pracy, którą dzisiaj wykonałaś/wykonałeś z grupą. Znajdziesz ją [tutaj](#).